ANUL XVI. — No. 3014

FONDATORI
E. EMILIAN şi E. MUNTEANU

DIRECTORI: AL. MUNTEANU, N. PAPAGHEORGHE

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov Secţia I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2
Bucureşti

BIBLIOTECA CENTRALĂ "ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Miercuri 25 Ianuarie 1939

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . . » 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON: Direcţia . . . 3.26.60; Administraţia . . 3.26.60; Redacţia . . . 3.26.69

Pe marginea *adunării generale a federaţiei de atletism*

Anul acesta s'a accentuat şi mai mult lipsa de interes a grupărilor atletice pentru adunarea generală a FRA.

Cari să fie motivele?

In primul rând au lipsit, în afară de trei cluburi — şi acestea nu de mâna întâia — toate asociaţiile din provincie.

Nu s'au prezentat cluburile din Cluj, Oradea, Cernăuţi, Timişoara, Brăila, etc. cele mai importante centre atletice din provincie.

Au fost prezente grupările din Capitală — şi nici aceste toate — care împreună cu cele trei grupări provinciale şi cu membrii Biroului Federal au constituit adunarea generală ordinară a FRA.

Poate fi această adunare oglinda fidelă a atletismului românesc?

Desigur că nu.

Opt cluburi, oricari ar fi ele, nu pot reprezenta un total de 40 grupări...

Şi apoi şi acestea au fost puse poate în inferioritate de voturile celor 8 membri ai Consiliului Federal cari îşi depuneau mandatul.

Prin urmare, adunarea generală din anul acesta lasă un mare gol.

S'au luat hotărâri — din fericire bune — de o minoritate şi aceia viciată.

De ce nu au venit cluburile în adunarea generală?

Este uşor de răspuns.

In primul rând, n'au avut bani, cu care să-şi trimeată delegaţii la Bucureşti şi în al doilea rând chiar dacă ii trimiteau puţin îi interesează cine se alege, atâta timp cât nu pot fi ajutate efectiv materialmente.

Dar cluburile bucureştene s'au prezentat aproape toate, deoarece din ele se recoltau viitorii conducători. Şi aşa a şi fost.

Adunarea a desemnat cinci membrii, dintre care numai unul a mai fost şi în vechiul comitet, şi acesta este d. Aurel Ianculescu.

Cu toate acestea, ceilalţi patru nu sunt persoane necunoscute.

Toţi au o activitate certă în atletismul românese şi un trecut în sport.

D. VICTOR BRAIDA a fost secretar general mai mulţi ani în FRA şi se reintoarce după o inactivitate de 3 ani.

Ne bucură prezenţa d-sale în sânul FRA.

D. inginer RADU FILITI a intrat în FRA mai mult ca un cunoscător al atletismului provincial, unde a activat ca sportiv şi oficial mai mulţi ani

Va susţine interesele provinciei.

D. inginer M. LAZARESCU, mereu opozant şi critic desăvârşit al adunărilor generale, va trebui să muncească serios pentru a nu fi la rândul lui criticat, la anul, de alţi.

Este un om bine intenţionat.

D. EUGEN STOIAN este fostul internaţional de rugby şi membru al clubului Stadiului Român.

Intră să susţină interesele Stadiului Român, apărate în trecut cu atâta ardoare de fostul inginer Nae Mărăscu.

Este un bun specialist al marşului, pe care doreşte a-l înviora.

D. AUREL IANCULESCU ne este cunoscut din trecutele comitete federale.

Impreună cu aceştia comitetul federal se complectează astfel:

PREŞEDINTE: Ion Cămărăşescu
VICEPREŞEDINTE: Col. Panaitiu, al doilea va fi desemnat din cei 5 numiţi, probabil inginerul Ion Lăzăreşcu. Secretar general: Rudi Schmettau: casierul va fi numit din membrii aleşi, probabil d. Victor Braida.

Membrii: Ion Baicu, Arh. Costin Herjeu, Theodor Popovici (numiţi) şi inginer Radu Filiti, Eugen Stoian şi Aurel Ianculescu (aleşi).

După cum se vede, un comitet de conducere al atletismului românesc bine alcătuit şi cu mare putere de muncă care să-l ducă mai departe.

*

O hotărâre importantă a fost luată de adunarea generală în ceeace priveşte primirea de noi înscrieri de cluburi în FRA.

Aceasta a înţeles să ajute viitoarele grupări cari doresc a se înscrie în FRA şi a luat decizia ca cluburile noi înscrise în FRA să fie scutite de taxa de afiliere şi cotizaţia pe timp de un an.

Un lucru bun, care va avea ca urmare înscrierea a numeroase cluburi noi în atletism, în special din provincie.

Turneul echipei naţionale recapitulat de Titel Ursache

„IN PRIMUL MATCH, LA ANKARA NE-A SURPRINS PROGRESUL FOOTBALLULUI TURC"

Primul contact cu arbitrii otomani

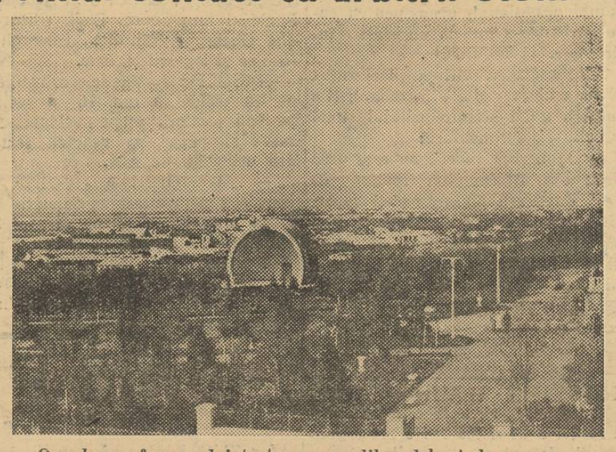

O vedere a frumosului teatru în aer liber dela Ankara, cu o uriaşe scenă turnantă

Am început eri publicarea unor amănunte de călătorie ale simpaticului conducător universitar Titel Ursache, ocazionate de turneul oriental, la care a luat parte efectivă, fiind unul din cei mai indicaţi să ne expună părerile. Trecem astăzi la descrierea matchului dela Ankara, aşa cum ni-l relatează interlocutorul nostru.

PRASSLER

«Primul match al turneului în Orient. Câtă nerăbdare arde în sufletele jucătorilor, cari debutează într'o reprezentativă a footballului românesc, se poate vedea numai în aceste ocazii.

Frica de a nu capota din chiar ziua debutului ii face pe toţi jucătorii extrem de grijulii.

Plecarea echipei cu care se începe pe turneul în Orient a fost plină de speranţe. Se vor îndeplini oare toate aceste speranţe, iată care este întrebarea tuturor, conducători şi jucători.

Graţie faptului că în formaţia noastră mai avem şi doui vulpoi bătrâni, cari ştiu să se descurce în momentele cele mai grele, dă curaj tinerilor cari debutează într'un match mai mare. Lucrul acesta ne este extrem de folositor.

«Timpul cam rece ne cam indispunea»..

Ca unul care am mai vizitat Ankara şi în anul trecut cu reprezentativa Bucureştiului nu puteam concepe ca teamul de anul acesta să piardă. Oricât ar fi progresat turcii nu-mi puteam închipui ca clasa footbalului din capitala Turciei să se fi ridicat la un nivel chiar atât de înalt, încât să nu întrevedem victoria culorilor noastre.

Un timp cam rece însă ne cam indispunea. La ora fixată pentru începerea jocului pe stadionul oraşului se găseau adunaţi 2500 de spectatoţi, veniţi să încurajeze echipa locală.

Apariţia echipei româneşti a fost aplaudată destul de insistent de pu-

St. Socaciu

(Continuare în pagina 4-a)

D. gen. Christoff *VA VENI LA BUCUREŞTI*

Peste trei săptămâni va avea lo la Bucureşti o reuniune a conducătorilor federaţiilor de ciclism din ţările balcanice, pentru a se continua discuţiile începute la Sofia.

D. Vasile Canarache, preşedintele federaţiei române de ciclism a invitat şi pe conducătorii poloni, cehi şi unguri pentru a se discuta eventuala extindere a uniunii balcanice.

Bulgaria va fi reprezentată la această conferinţă prin d. general Christoff.

D. GEN. CHRISTOFF

Ilie Petrescu *boxeur şi organizator*

O convorbire cu campionul naţional la categoria grea

„Dece m'am lansat în organizări?"

Pentrucă nu vreau să-mi pierd titlul de campion"

Boxul românesc oferă cele mai năstrusnice situaţiuni.

De exemplu. Oriunde, în altă parte, un campion care vrea să-şi conserve titlul, are o singură obligaţiune: să nu piardă pe ring. La noi, există o obligaţie suplimentară : să-şi.. organizeze singur matchul. Să facă şi pe boxeurul şi pe organizatorul.

Obligaţiunea aceasta l-a transformat pe Ilie Petrescu, care a fost şi trebuia să rămână boxeur cu calităţi admirabile, în organizator al cărui debut va avea loc la Februarie, la Circul Kludsky.

O întâlnire neaşteptată cu campionul României la categoria grea, ne-a prilejuit o discuţie ale cărei câteva capitole le socotim de interes şi pentru cititorii noştri.

— Te antrenezi Ilie?

— Nu prea.

— Dece?

— N'am timp. Toată ziua alerg pentru organizare.

După o pauză în care ne-a lăsat zadarnic să înţelegem rostul acestor «alergături» cari nu-i lasă timp liber pentru antrenament, Ilie ne-a pus în curent cu obligaţia sa de a fi şi boxeur şi organizator, în cazul când nu vrea să piardă la masa verde, titlul naţional greu pentru care a fost provocat de Vasile Şerbănescu.

— Am fost provocat de Şerbănescu

— Ştiu.

— In cazul când matchul nu se dispută în termen, pierd titlul.

ILIE PETRESCU

— Ştiţi însă, desigur, că organizatorii noştri nu mai sunt dispuşi să riste sume importante, cu organizări de box în timpul ernii. Din această privină, am fost obligat să accept pentru matchul meu cu Şerbănescu, o calitate dublă: boxeur şi organizator. Eu boxez şi tot eu organizez.

— Nu s'a găsit nici un organiza-

(Continuare în pagina II)

O dramă în lumea sportivă

Sindelar s'a sinucis împreună cu logodnica sa

„PAPIERENE", CEL MAI POPULAR FOOTBALLIST DIN LUME, ŞI-A PUS CAPAT ZILELOR DIN PRICINA UNEI DEZILUZII SENTIMENTALE

O ştire senzaţională a străbătut eri întreaga lume. Agenţiile de presă din cele patru colţuri ale pământului au transmis o veste neaşteptată: o dramă în lumea sportului. Sportul care prin esenţa lui este dătător de bucurii şi satisfacţii n'a fost prea des încercat de tragedii, iar când eroul este Sindelar, drama petrecută eri la Viena are darul să îmbrace haina celui mai complect senzaţional.

Sindelar s'a sinucis!

In primul moment veţi zâmbi, ca la auzul unei glume, aşa cum am făcut şi noi.

Dar acesta este adevărul.

Sindelar s'a sinucis eri la Viena în camera logodnicei sale. Cel mai mare footballist al Austriei, al Europei şi poate cel mai strălucit produs al soccerului mondial şi-a pus capăt zilelor alături de iubita sa.

CUM S'A PETRECUT DRAMA

Din informaţiile telegrafice şi telefonice pe care le-am primit din Viena, reese că drama lui Sindelar, începuse de mai mult timp. Anexarea Austriei la Germania şi prefacerile cari au avut loc la Viena şi în întreaga ţară, l-au atins — după unele informaţii — şi pe Sindelar.

Vestitul jucător al Austriei, magicianul Wunder teamului, era logodit cu o tânără şi excepţional de frumoasă vieneză, care păcătuia, după prescripţiile legiilor celui de al treilea Reich, prin faptul că era nearianâ.

Dragostea dusă îşi are legiile ei naturale pe care oamenii nu le pot înfrunta. Pasiunea lui Sindelar pentru minunata Gretchen născută în văltoarea „Ring"-ului n'a putut fi împiedicată de prescripţiile rasiste ale d-lui Seist Inquart. Dragostea lui era prea puternică, prea ameţitoare, pentru a se putea împăca cu ideia unei renunţări.

Suferinţele logodnicei sale, pe care altă dată o admira întreaga Vienă când apărea la braţul celebrului Sindelar, l-au rănit pe vestitul jucător, obişnuit cu toate satisfacţiile.

Văzând că nu se poate lega de aceia pe care o iubea cu pasiune s'a înţeles cu iubita sa să renunţe la bucuriile vieţii, pentru liniştea veşnică.

Sâmbătă toată ziua Sindelar a stat la logodnica sa. Au discutat şi au văzut că nu există nici o soluţie.

Mathias s'a apropiat de rezervorul de gaz şi l-a deschis. Şi-a îmbrăţişat pentru ultima oară logodnica şi apoi împăcaţi au aşteptat moartea.

Eri dimineaţă au fost descoperite două cadavre!...

Aceasta este o versiune. O altă versiune arată că părinţii fetei s'ar fi opus căsătoriei şi atunci cei doi logodnici au recurs la disperatul gest al sinuciderii.

Ori care ar fi cauza sinuciderii, sportul austriac pierde o stea care i-a purtat cu demnitate numele. Zăbranicul care îndoliază footballul au-

SINDELAR

stríac, îşi întinde umbrele înghetate asupra tutulor acelora cari l-au putut admira pe „magicianul Wanderteamului".

(Continuare în pag. 4-a)

Dinu Cristea *nu mai pleacă la Paris*

Gruparea «Stadiul Român» ne-a trimis eri următorul:

COMUNICAT

Comitetul de urgenţă al Stadiului Român întrunindu-se în şedinţă extraordinară, astăzi 23 Ianuarie 1939 la locuinţa d-lui Preşedinte, pentru examinarea posibilităţilor deplasărei atletului Dinu Cristea, la cursul organizat de ziarul «L'Auto» din Paris Duminică 29 Ianuarie a.c. hotărăşte:

Avându-se în vedere declaraţiile telefonice făcute de camaradul Dinu Cristea secretariatului general, şi ţinând seamă de situaţia familiară în care se găseşte, precum şi de dorinţa de a nu-i cauza neplăceri la serviciu, prin solicitări de concedii prea apropiate, decide cu regret a anunţa telegrafic ziarul «L'Auto» de forfaitul său. Suma subscrisă de conducătorii stadişti va rămâne la dispoziţia comitetului pentru deplasări ale atleţilor în cursul verii 1939 la concursuri importante internaţionale.

ASEARA LA PATINOAR

UN MATCH PASIONANT METROPOLA-SP. STUDENŢESC

TEHNICIENII IN LUPTA CU TINERII

Aspecte

Aspecte dela matchul Metropola-Sportul?

Da, da, nu fiţi contrariaţi, fiindcă la hockey pe ghiaţă, întâlnirea aceasta reprezintă tot atât cât ar însemna, păstrând proporţiile, o partidă Rapid — Victoria, la football.

Rapidul, cu tehnicienii săi masivi reprezentat prin Metropola.

Victoria cu talentele sale tinere, înfăţişată de Sportul Studenţesc.

Dar, chiar decorurile dela football există, în mic, la hockey. Cei 10.000 de oameni de pe arena Venus, se reduc în tribunele dela Otetelişanu, la 2000. Gălăgia însă, e aceiaşi.

Şi apoi, poftim, o seamă de footballişti, care se văd şi pe aici: Fieraru, Bărbulescu, Vulcănescu, Sadowski.

Sunt, firească şi deosebiri.

Prima e aceia că în timp ce la football, un singur om are răspunderea arbitrajului — un match de hockey e condus de vre-o cinci persoane: doi arbitri pe ghiaţă, doi la cele două porţi şi un cronometror. O adevărată diviziune a muncii.

Dar şi a riscurilor, care însă la hockey sunt mult mai mici decât la football, dat fiind că în domeniul nostru, cavalerii cu fluer sunt echipaţi cu patine, iar spectatorii nu se pot ţine numai în pantofi pe ghiaţă...

In schimb, jucătorii au câte un fel de ţipcă în mână, căreia îi spun crossă.

— Şi la ce le serveşte?

— Ca să-şi păstreze echilibrul.

Gluma e bună, dar din păcate, are, pentru unii din jucătorii noştri, mult adevăr.

Nu, desigur, nu ne referim în nici un caz la Fieraru, care prin felul cum utilizează crossa, pare mai curând un electoral desmânţuit decât un jucător de hockey.

Şi nici la Tudor Ion sau Havalet care, dacă s'ar sprijini cât de puţin în crosse, le-ar frânge bucăţi...

Duduia Tully întreabă, curioasă ca deobiceiu:

— Havaleţ dela atletism?

Maximus

(Continuarea în pagina II)

O surpriză în lumea boxului european

URBINATTI INVINS!

Invingătorul este... Degryse

La Milano a avut loc o gală italo-belgiană, care s'a bucurat de un desăvârşit succes moral şi material. In vedetă au boxat Urbinatti, campionul muscă al Europei şi Degryse.

Matchul s'a terminat cu un rezultat senzaţional: în repriza 9-a italianul încasând un formidabil crochet la bărbie, a fost trimis la pământ.

Neridicându-se în timpul regulamentar, arbitrul l-a declarat învins prin k. o. Cum Urbinatti a rămas în nesimţire, a fost transportat în mare grabă la spital.

Carlo Orlandi, unul dintre cei mai buni semi-mijlocii din Italia, a bătut net la puncte pe Al. Baker.

Gerard (Belgia), un tânăr pugilist de categorie până, a întrecut la puncte pe Efrati, iar italianul De Laurentis, grav rănit la arcadă, a fost nevoit să abandoneze în repriza secundă în faţa lui Nerton Charlier.

Echipa de bob a României a părăsit aseară Capitale

...îndreptându-se spre Cortinna d'Amprezzo

Cu toate eforturile făcute de oficialii F. R. B. I. ca la campionatele mondiale dela Cortinna d'Amprezzo, România să fie reprezentată de cea mai bună selecţionată, vremea, care în ultimul timp a fost mult prea dulce, a pus în mare încurcătură oficialităţile.

Totuşi, d. col. Roman, ca un adevărat părinte şi un vajnic susţinător al acestor sporturi, a făcut tot posibilul ca România să fie reprezentată la aceste concursuri.

Ministerul Inzestrării Armatei, condus de d. general Iacobici, un mare animator şi susţinător al acestor sporturi, văzând succesul repurtat de echipa sa în cele două concursuri disputate la Sinaia, a decis ca echipa M. I. A. să concureze la campionatele mondiale dela Cortinna d'Amprezzo.

In acest scop şi cu asentimentul F. R. B. T., a fost delegat d. Col. Mihail, care se evidenţiase ca un mare conducător în ultima vreme, cu conducerea acestei expediţii.

F. R. B. T. în ultima sa şedinţă, a format echipa care ne va reprezenta la aceste campionate.

Echipa, după cum am anunţat, va fi formată din următorii: conducători col. Mihail, rezervă căp. Călăraşu, frânar Popescu Teodor, iar ca echipagiu locot. Bonciu şi Bumbulici.

Ce ne declară participanţii

Fiind pe peronul gării şi profitând de acest prilej, am căutat să stăm de vorbă cu oficialii şi concurenţii. Iată ce ne-au declarat:

D. col. ROMAN, preşedintele F. R. B .T-ului: Deşi nu am avut norocul ca timpul să ne dea posibilitatea să alcătuim cea mai bună reprezentativă, sper totuşi ca această echipă condusă de d. col. Mihail, care este un «vulpoi» în acest sporturi, să facă o figură cât se poate de bună.

D. col. MIHAIL, şeful expediţiei: Cred că încrederea ce mi s'a acordat o voi duce la un bun sfârşit şi după cum în ţară am arătat valori încă neegalate de colegii mei conducători, să reuşesc şi în Italia acelaş lucru. Am un echipagiu în care am mare încredere.

D. căp. CALARAŞU (un mare «as» în spe): Dacă vom avea o zi bună şi dacă «Moşul» va conduce fără grije de cei de acasă, vom face o frumoasă figură.

D. căp. POPESCU TEODOR: Voi face tot posibilul ca echipa mea să meargă cât mai bine, dar dacă voi vedea pericolul voi pune «frâna», nu de alta sunt frânar...

Echipa României a plecat cu cel mai mare optimism şi nu credem ca speranţele lor să fie spulberate, având în vedere posibilităţile de care dispun.

V. PENESCU